

Błogosław, duszo moja, Panu swojemu

psalm CIII

(data pierwszego wydania: 1580)

muzyka: Mikołaj GOMÓŁKA
(1535? - 1609?)

słowa: Jan KOCHANOWSKI
(1530 - 1584)

Alt

Tenor 1

Tenor 2

Bas

Błogo-sław, du - szo mo - ja, Pa - nu swo - je - - mu,

Błogo-sław, du - szo mo - ja, Pa - nu swo - je - - mu,

Błogo-sław, du - szo mo - ja, Pa - nu swo - - je - mu,

Błogo-sław, du - szo mo - ja, Pa - nu swo - je - mu,

5

A

T1

T2

B

Błogo-sław i - mię - nio - wi Je - go świę - te - - - mu.

Błogo-sław i - mię - nio - wi Je - go świę - te - - - mu.

Błogo-sław i - mię - nio - wi Je - go świę - - - te - mu.

Błogo-sław i - mię - nio - wi Je - go świę - te - - mu.

10

15

A Błó-go-sław, du - szo, Pa - nu, Je - go ob - fi - te

T1 Błó-go-sław, du - szo, Pa - nu, Je - go ob - fi - te_

T2 Błó-go-sław, du-szo, Pa - nu, Je - go ob - fi - te

B Błó-go-sław, du - szo, Pa - nu, Je - go ob - fi - te

20

A Da-ry niech za - wždy bę - dą w ser - cu twym ry - te.

T1 Da-ry_ niech za - wždy bę - dą_ w ser - cu twym ry - te.

T2 Da-ry niech za - wždy bę - dą w ser - - cu twym ry - te.

B Da-ry niech za - wždy bę - dą_ w ser - cu twym ry - te.

PSALM CIII
Benedic, anima mea, Domino et omnia

1.

Błogosław, duszo moja, Panu swojemu,
 Błogosław imieniowi Jego świętemu!
 Błogosław, duszo, Panu; Jego obfite
 Dary niech zawsze będą w sercu twym ryte!

2.

Który odpuszcza wszystkie twe nieprawości
 I zabiega chorobom i twej krewkości,
 Żywot śmierci łakomej twój odejmuje
 A ciebie miłosierdziem swym koronuje,

3.

Który cię wszelakich dóbr hojnie nabawia
I twoje młodość jako orlą odnawia,
Obrońca nieomylny źle obwinionych
I sędzia sprawiedliwy wszech ukrzywdzonych.

4.

Ten opowiedział drogi swe Mojżeszowi
I wolą swą ukazał Izraelowi,
Pan wielce miłosierny, Pan dobrotliwy,
Na gniew nieprędko, bardziej do łaski chciwy.

5.

Nie umie, nie zwykł się On wiecznie frasować
Ani do końca swojej srogości chować;
Nie wedle spraw przeciwko nam postępuje
Ani się z nami wedle zasług rachuje.

6.

Której nad ziemią niebo jest wysokości,
Takiej On ku sługom jest swoim litości;
Jako wschód od zachodu daleko pała,
Tak On od nas daleko grzech nasz oddala.

7.

Jako łaskawy ojciec synów lituje,
Tak równie swoich wiernych sług Pan żałuje;
Czynu bowiem naszego samże świadomy
I pomni, zechmy ziemia i cień znikomy.

8.

Trawie podobien człowiek, którą ostrymi
Leda w dzień kosa przytnie zębami swymi;
Podobien kwiatu, który gdy się rozwinął
Nalepiej, dusznym wiatrem zmorzony zginął.

9.

Pańska łaska jest wieczna i nieprzebrana,
Wiernym, cnotliwym ludziom nagotowana;
Tej uczesniki będą i prawnukowie
Tych, którzy w Jego będą kochać się słowie.

10.

Pan na ognistym niebie dwór swój wysoki
Zasadził, skąd panuje na świat szeroki.
Chwalcie, o aniołowie, mężni, chwalcie Go,
Którzy słowne nosicie poselstwa Jego.

11.

Wszystki niebieskie wojska i sług zebranie,
U których Jego ważne jest rozkazanie,
Wszystko po wszystkich kąciech królestwa Jego
Stworzenie i ty, duszo, chwal Pana tego!